

Як знайти СЕНС ЖИТТЯ

На допомогу тому, хто шукає
спасіння й повноцінне життя

волею, то Він допоможе тобі. Пишу тобі як той, хто вже пройшов цю путь, принаймні частково, оскільки я все ще у русі. Поради мої ґрунтуються на біблійних принципах, а також на моєму особистому досвіді й досвіді багатьох людей.

Раджу тобі на цьому шляху до спасіння зробити, можливо, і перші, проте вельми важливі й необхідні кроки. Я радію з того, що можу бути твоїм попутником на дорозі в Небо.

Вальдемар Цорн

ЛЮБИЙ ДРУЖЕ!

Дозволь називати тебе так і бути з тобою на «ти». Я щиро радію з того, що ти узяв у руки цей буклет. Від усієї душі я зичу тобі знайти те, що шукаєш, і одержати те, що бажаєш.

Святе Письмо каже про Бога: «Із справедливим поводишся Ти справедливо, із чесним – по-чесному». Коли ти щиро шукаєш і прагнеш спасіння, коли бажаєш мати мир із Богом у серці своєму та силу, владу й свободу чинити згідно з Його

ВІРА

*Дослідіть-но Писання, бо ви думаете,
що в них маєте життя вічне, –
вони ж свідчать про Мене!*

Ісус Христос

Якщо ти у пошуку спасіння, тобі потрібна віра в Бога й віра (кажучи інакше – цілковита довіра) Святому Письму – Біблії. Чому? Тому що, згідно з даним нам одкровенням Божим, віра – це єдине, що проникає у глибинну суть речей, вона є необхідною умовою для здобуття спасіння. У Біблії

сказано: «Вірою ми розуміємо, що віки Словом Божим збудовані, так що з невидимого сталось видиме» (Євр. 11:3). І ще: «Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірувати, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду» (Євр. 11:6). Ісус Христос промовляв: «Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, – той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого» (Ів. 3:18).

Звичайно, ти можеш спитати: а чому обов'язково Біблія? Чому ти маєш вірити їй, а не іншим писанням? Тому що лише Біблія відкриває нам єдиний шлях спасіння – Ісуса Христа! Тільки вона пояснює нам походження світу, створення людини й усього живого, а також появу гріха. Тільки вона показує нам Господній план спасіння.

Біблія – це єдина Книга, що проти неї протягом століть (і навіть тисячоліть) триває боротьба, а вона залишається найпопулярнішою на планеті Книжкою! Її палили, її перекладачів і переписувачів страчували, проти неї повстав мало не увесь світ. Біблію перекладено на безліч мов світу. І попри те, що впродовж багатьох століть її писали сорок різних людей, Автор у неї один. Це Бог.

Це видно з її внутрішньої цілісності, зі здійснених пророцтв та безгрішності її у всіх деталях. Вона, як жодна інша книга, впливає на серця людські, що довірилися їй.

Вірити Богу і Його Слову – Біблії – це найперше рішення, що має прийняти людина, яка шукає спасіння, прагне до Неба й бажає отримати свободу.

Коли Біблія стане твоїм авторитетом у всіх життєвих питаннях, коли ти всією душею готовий довіритися її дороговказові, підкоритися її вимогам, визнати її вищість в усіх питаннях етики, моралі, стосунків, – лише тієї миті вона стане тобі вірним поводитирем та приведе туди, куди так прагне твоє серце.

Зроби цей вибір сьогодні та скажи в молитві Богові:

«Господи, Отче мій, Що створив усе видиме й невидиме! До Тебе приходжу в молитві й визнаю, що вірю в Тебе, вірю, що Ти є, і вірю Твоєму святому Слову – Біблії. Довіряюся Тобі! Веди мене Словом Твоїм і відкрий мені волю Твою!»

Якщо ти помолився щиро, то можеш бути певен, що Бог тебе почув і вестиме крок за кроком

шляхом до вічного життя, шляхом до Неба. У Біблії написано: «Руки Твої створили мене й збудували мене, – подай мені розуму, й хай я навчусь Твоїх заповідей!» (Пс. 118:73).

ПОКАЯННЯ

Коли не покається, то загинете всі так!

Ісус Христос

Ми вже казали про те, що віра в Бога й віра Святому Письму – це необхідні умови для здобуття спасіння. Якщо ми віримо Біблії, то знаємо, що вона мовить про Бога, Спасителя Ісуса Христа, святість, без якої ніхто не побачить Господа, а також про гріх, котрий позбавляє права на життя вічне.

Ісус Христос стверджує, що нам слід покаятися. Що значить покаятися? Грецьке слово «метаноете»,

що з наведеного вище прикладу Писання, означає зміну мислення, скорботу, глибокий жаль.

Чому необхідне покаєння? Тому що так говорить Господь. Він готовий пробачити людині (заради цього Ісус помер на хресті, щоби мати право пробачити всім), якщо та покається. А прощення потрібне всім. Як одного разу під час проповіді в Афінах апостол Павло сказав: «Не зважаючи ж Бог на часи невідомості, ось тепер усім людям наказує, щоб скрізь каялися».

Про те, що покаєння необхідне для отримання спасіння, говорить і апостол Іван: «Коли ж кажемо, що не маємо гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди! Коли ми гріхи свої визнаємо, то Він вірний та праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої» (1 Ів. 1:8–9).

Коли людина усвідомлює, що вона грішна, їй стає страшно перед Богом, святим і праведним. Це зрозуміло та природно. Проте ми повинні знати й пам'ятати слова Ісуса Христа, Який сказав: «Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, – і Я вас заспокою!» (Мт. 11:28). І ще Він сказав: «Того, хто до Мене приходить, Я не вижену геть» (Ів. 6:37).

Повторюся трохи. Що потрібно для того, щоби бути спасеним? Потрібно вірити, що «Бог є, і тим, хто шукає Його, Він дає нагороду».

Необхідно усвідомити, що ти грішний. Це дуже важливо. І усвідомити треба не тому, що немало нагрішив, а через те, що такий у своїй суті. Після гріхопадіння гріх увійшов у серця всіх людей. Ми грішимо тому, що грішні за своєю суттю. А отже, прощення потребують усі смертні. Усі без винятку. Як написано: «Немає праведного ні одного...» (Рим. 3:10) – і трохи згодом, у 23 вірші – «... всі згрішили і позбавлені Божої слави».

І потрібно в молитві звернутися до Ісуса Христа з покаанням та сповіданням гріхів. Це потрібно зробити й тобі. Попросити Його про прощення всіх гріхів (тих, що пам'ятаєш, і тих, про які забув). Особливого сповідання й зречення потребують гріхи гидоти (все окультне, усі забобони, язичницькі обряди, вірування й практики), їх потрібно визнавати конкретно і від них слід відректися усвідомлено, оскільки вони відкривають доступ сатані у твоє життя.

Якщо людина в молитві звертається до Ісуса Христа, вона обирає Його своїм Спасителем.

На Нього людина покладається, Йому вірить. Важливо повірити, що Ісус тебе приймає, що Він вірний Своєму Слову: «Того, хто приходиться до мене, не вижену геть». Апостол Павло у своїй проповіді говорив: «Не зважаючи ж Бог на часи невідомості, Бог тепер усім людям наказує, щоб скрізь каюлися» (Дії 17:30).

Як це зробити? Ти стаєш на коліна й говориш (від усього серця, щиро, інакше не варто й починати):

«Господи, Боже мій! Я знаю, що я страшний грішник. Я не тільки багато нагрішив. Мені навіть соромно перед Тобою називати всі мої гріхи, але я суттю своєю грішник, оскільки робив гріхи із задоволенням. Будь милостивий до мене, грішного! Прости мені всі гріхи мої й очисти мене від усякої неправди кров'ю Сина Твого Ісуса Христа, яку Він пролив за мої гріхи! Прости мені й очисти, Господи, в ласці Своїй!

Ти сказав у Слові Своєму, що ті, хто вірує в Тебе, отримують дар Святого Духа.

Я вірю цьому Слову Твоєму й прошу Тебе: поселися в моєму серці Духом Святим відтепер і назавжди.

Господи, Боже мій і Спасителю мій, зрікаюся сатани й влади його, усіх справ його й усього, що було в моєму житті пов'язано з ним. Ти, Господи, Святий Бог мій, Тобі віддаю життя моє і приймаю Твоє життя на славу Твою! Амінь!»

Якщо ти повірив у Бога, повірив у Ісуса Христа, усвідомив, що ти грішний, схилився перед ним у молитві покаяння та сповідав Йому свої гріхи, то тобі треба повірити, що Він тебе прийняв, і, звісно, подякувати Йому.

Вдячність за отримане прощення гріхів – важливий крок на шляху до спасіння. Скажи:

«Господи Ісусе, дякую Тобі, що Ти взяв на Себе всі мої гріхи, і викупив мене, й очистив! Дякую Тобі за те, що Ти сказав про мене: „Того, хто до Мене приходять, Я не вижену геть“. І я прийшов до Тебе. Я вірю від усього серця, що ти мене не проганяєш, а прощаєш і приймаєш.

Дякую Тобі за прощення гріхів і дар вічного життя! Я вірю Твоєму Слову! Ти Сам сказав, що той, хто вірить у Тебе, „життя вічне той має і на суд не приходять, але перейшов він від смерті в життя“. Дякую Тобі, Господи!

Отче Небесний! Я вірю в Ісуса Христа, вірю Твоєму Слову. А ти Сам сказав, що ті, хто прийняв Ісуса Христа, стають Твоїми дітьми. Я вірю Твоєму Слову. Тепер і я – Твоє дитя! Приймаю цю велику честь із великою радістю і вдячністю!»

Якщо ти це все зробив щиро, від усього серця, значить із тобою відбувається те, про що говорить Біблія: «А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ім'я Його, що... народились від Бога» (Ів. 1:12–13).

Тобто ти народився згори, як це називає Ісус Христос. Якщо ти покавсяся, то тепер маєш Святого Духа, адже ти від Бога народився. Він дав тобі Свого Святого Духа, як сказав апостол Петро у своїй проповіді в Єрусалимі: «Покайтеся... і дара Духа Святого ви приймете!» (Дії 2:38).

ПОСВЯЧЕННЯ

*Візьміть на себе ярмо Моє... Бо ж ярмо Моє
любе, а тягар Мій легкий!*

Ісус Христос

Отже, ми знаємо, що для спасіння потрібно повірити Богу, Його Слову. Ми назвали це кроком віри.

Крім того, потрібно побачити себе у світлі Слова Божого грішником, помолитися Богу з проханням простити гріхи в ім'я Ісуса Христа. Ми назвали цей крок покаяттям.

Наступний, дуже важливий, крок на шляху до повноцінного життя – посвячення.

Ми знаємо, що Бог простив нам і прийняв нас до числа Своїх дітей лише тому, що Ісус Христос узяв на Себе всі наші провини. Він дав нам Духа Свого Святого, а «Сам Цей Дух свідчить разом із духом нашим, що ми – діти Божі» (Рим. 8:16). Апостол Павло пише: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло – то храм Духа Святого, що живе Він у вас, якого від Бога ви маєте, і ви не свої? Бо дорого куплені ви. Отож прославляйте Бога в тілі своєму та в душі своєму, що Божі вони!» (1 Кор. 6:19–20).

Посвячення Богу – дуже вагомий крок, який визначає усе подальше життя християнина. Може, ти подумав: посвячення – не крок, а все життя? Так і є. Точно так само, як перший крок на шляху до спасіння – віра, потім усе наше життя є життям віри. Ми щоденно покликані вчиняти за вірою. Як пише апостол Павло: «А що живу в тілі, – живу вірою в Божого Сина» (Гал. 2:20). І як покаяття та пов'язане з ним народження згори – один певний крок (хоча потім усе життя живемо покаяттям, за словом апостола Івана: «Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас

правди»), так і посвячення. Воно потребує першого усвідомленого визнання Ісуса своїм Господом, Богом, Владикою, Спасителем і посвячення Йому Одному всього нашого життя.

Сповідання цього посвячення – дуже важливий крок. Ми належимо Богу, Він викупив нас, заплативши величезну ціну, уявити котру нам не під силу. Скажи Господу в молитві:

«Тобі присвячую життя моє і Твоїй волі – всі діла мої, і думки мої, і слова мої: все віддаю на послух Тобі! Ти – мій Бог, мій Господь і Спаситель! З Тобою поєдную життя моє навік!»

Без такого посвячення може так статися, що людина, яка вірує і покалася, після покаяння продовжує йти своїм шляхом, не керуючись Божою волею. Куди такий шлях веде, ми знаємо. Надважливо повірити, що Бог нас прийняв і нам пробачив, і присвятити Йому, нашому Спасителю, усе своє життя.

Якщо ти покався у Православній церкві, то, можливо, священник спитав тебе після сповіді й покаяння: «Чи зрікаєшся сатани й усіх справ його?» І це питання поставлено було тричі,

а після того (теж тричі) запитано: «Чи єднаєшся ти з Христом?»

Таке щире, на усе життя сповідання і є посвяченням. Зрікшись усіх справ сатанинських, особливо всього окультного, і присвятивши своє життя Христу, людина виконує слово Христове: «Візьміть на себе ярмо Моє... Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!» (Мт. 11:29–30). Важливість цієї ноші Він підкреслює словами: «І хто не візьме свого хреста і не піде за Мною слідом, той Мене недостойний» (Мт. 10:38).

Цим кроком починається твій шлях слідування за Христом. У послухові Богу, щоденній молитві, читанні й слуханні Слова Його, у свідченні світу про Спасителя свого.

ОФОРМЛЕННЯ СТОСУНКІВ

*Хто увірує й охреститься, –
буде спасений...*

Ісус Христос

Ми дізналися, що без віри догодити Богові неможливо, і повірили. Повірили Біблії, її звістці про Христа Спасителя. Повірили, що того, хто приходить до Бога, Він не проганяє геть. І прийшли. І покаялися. Покаялися у всіх гріхах наших: у тих, про які пам'ятали, і в тих, що забули.

Покаялися в невір'ї нашому і гордості, зреклися сатани й усіх справ його. І Бог простив, прийняв і визволив. Він прийняв нас заради жертви Ісуса Христа. І ми, дізнавшись, що Він заплатив за нас таку величезну ціну, присвятили наше життя Йому. Ми збагнули, що належимо не собі, а Богу! І Він зробив нас Своїми дітьми, давши нам Духа Святого і народивши нас згори.

Ми стали дітьми Божими, викупленими й виправданими, очищеними й прийнятими. Бог прикликав нас до спілкування. У спілкуванні з Ісусом Христом, Його Святою Церквою, зі всіма викупленими Ним до вічного життя.

Якщо це все з тобою сталося, то перед тобою ще один дуже важливий і необхідний крок. Ці прекрасні стосунки з Небесним Батьком, із Спасителем Ісусом Христом і подарованим нам Духом Святим потрібно оформити. Як це зробити? Про те, що треба робити людям, які повірили в Нього, дуже чітко і ясно сказав Ісус Христос: «Хто увірує й охреститься, – буде спасений» (Мк. 16:16).

Тобі потрібно прийняти хрещення. Сенс хрещення пояснює апостол Павло:

«Ми, що вмерли для гріха, як ще будемо жити в нім? Чи ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився у Христа Ісуса, у смерть Його хрестилися? Отож, ми поховані з Ним хрещенням у смерть, щоб, як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в обновленні життя. Бо коли ми з'єдналися подобою смерті Його, то з'єднаємось і подобою воскресіння, знаючи те, що наш давній чоловік розп'ятий із Ним, щоб знищилось тіло гріховне, щоб не бути нам більше рабами гріха, бо хто вмер, той звільнився від гріха! А коли ми померли з Христом, то віруємо, що й жити з Ним будемо...» (Рим. 6:2–8).

Приймаючи хрещення, ми ототожнюємо себе з померлим за наші гріхи Ісусом Христом. Ми приймаємо Його смерть за нашу: смерть для гріха, для цього світу, для себе самого. Написано: «А вмер Він за всіх, щоб ті, хто живе, не жили вже для себе самих, а для Того, Хто за них був умер і воскрес» (2 Кор. 5:15).

Апостол Петро пише, порівнюючи спасіння в Ісусі Христі з порятунком сім'ї Ноевої від потопу в ковчегу, що подібне до цього образу, «хрещення – не тілесної нечистоти позбуття, але обітниця

Богові доброго сумління, – спасає тепер і нас воскресінням Ісуса Христа» (1 Пет. 3:21).

Порівняти хрещення можна ще з оформленням шлюбних стосунків. Якщо молоді кохають одне одного, то вони хочуть усе життя провести разом, розділити радощі й страждання, смуток і надії. Одних почуттів, рішень, обіцянок і посвячення не досить: стосунки потрібно оформити шлюбом. Так велить Бог, велить Писання.

Зробивши крок назустріч Творцю, ти назавжди укладеш завіт із Ним. Що може бути радісніше?! Як оформлення шлюбу в різних культурах різне, так і хрещення в різних деномінаціях дещо відрізняється одне від одного формою, але не суттю. І як для закоханих важливо й необхідно оформити стосунки, так само важливо й необхідно, за заповіддю Божою і згідно з Його волею, прийняти хрещення. Знайди церкву, в котрій проповідується Євангеліє, де центром життя вірян є Ісус Христос, де вклоняються тільки єдиному Богу-Батьку, Сину й Духу Святому, і приймай хрещення. Біблія не знає християн-одинаків, ми покликані бути членами Тіла Христового, Його Церкви.

ОСВЯЧЕННЯ

*Отож, будьте досконалі,
як досконалий Отець ваш Небесний!*

Ісус Христос

Найбільшою проблемою чи навіть, скажімо, ви-
кликком нашій вірі є питання повсякденного
доброго й святого життя. Ставши дітьми Бо-
жими, ми маємо прощення гріха і дар вічного жит-
тя. Повірівши Слову Бога, ми посвятили себе на
служіння Йому. Проте що більше часу минає після
нашого покаяння, народження згори й нашого

посвячення Богу, то відчутніша в наших серцях
тривога. Нам хочеться жити свято! Ми так сильно
прагнемо догодити Богові, Який заплатив за наші
гріхи колосальну ціну, що нам соромно за кожную
непристойну думку, кожні роздратування і крик,
різний гріх... Ми каємося і... знову грішимо. Не
одразу, не завжди, та все ж.

Це переживають усі діти Божі. Нарівні з глибо-
ким миром від усвідомлення того, що ми прийняли
Богом до Його родини, і що в нас живе Святий
Дух, ми хочемо жити переможним життям щодня.
Прагнемо бути прикладом для наших невірних
родичів та колег.

І де ж вихід? Апостол Павло пише, що він по-
стійно молиться про вірян, щоби Господь розкрив
очі їхнього серця, щоби вони пізнали, яка могутня
сила діє в них! Прочитай, будь ласка, просто зараз
(відклади вбік буклет!) перший розділ Послання
до ефесян і десять віршів другого розділу.

Прочитав? Чи звернув ти увагу на слова про
«потужну державну силу Його»? Цією силою
Бог воскресив Господа нашого – Ісуса Христа,
цією силою Він пробудив у нас віру, цією силою
діє в нас сьогодні, зараз, щоби ми були Його

народом, «так як вибрав у Ньому Він нас перше заложення світу, щоб були перед Ним ми святі й непорочні, у любові» (Еф. 1:4).

Перше, чого ми потребуємо, – це просвітлення очей наших: ми повинні бачити, яка велика ця сила в нас.

Друге: ми повинні цю істину прийняти всім серцем. Повірити Богу, що Він у нас діє.

Третє: ми повинні пам'ятати, що «померли для гріха», що «розп'ятий світ для мене, а я для світу» (Гал. 6:14). Апостол Павло писав не тільки про себе, а й про нас усіх: «Ми завжди носимо в тілі мертвість Ісусову, щоб з'явилося в нашому тілі життя Ісусове» (2 Кор. 4:10). Прочитаймо слова Павла, повірмо їм і вивчімо їх напам'ять. «Знаючи те, що давній наш чоловік розп'ятий із Ним...», – римлянам пише Павло (6:6). А галатам пише: «Я розп'ятий з Христом...» (2:19).

У нашому «співрозп'ятті» з Христом – секрет нашого переможного життя. Усвідомити цю істину, прийняти її вірою і користуватися щоденно на практиці – ось чого навчає нас Писання.

Є ще одна істина, котру треба знати й, безумовно, всім серцем прийняти: в нас живе

Христос! Павло пише: «Христос у Вас, надія слави!» (Кол. 1:27).

Вір, приймай, живи цими істинами, і хай благословить тебе Господь із радістю перемагати спокуси, що знайомі всім.

СЛУЖІННЯ

Перебувайте в Мені, а Я в вас!

Ісус Христос

У чому полягає покликання християнина? Це питання коли-небудь ставить собі кожна людина, що прагне до посвяченого, святого й благословенного Богом життя. Ісус Христос про це сказав дуже просто й зрозуміло: «Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив, щоб ішли ви й приносили плід, і щоб плід ваш зостався, щоб дав вам Отець, чого тільки попросите

в Ім'я Моє» (Ів. 15:16). Він покликав нас не лише до спасіння і вічного життя, а й для того, щоби ми приносили плід. Що це значить? Апостол Павло про це пише в посланні до ефесян: «Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився. Бо ми – Його твориво, створені в Христі Ісусі на добрі справи, які Бог наперед приготував, щоб ми в них перебували» (2:8–10). Повторю своїми словами: ми врятовані не завдяки справам; проте творити добрі діла – наше призначення в цьому світі.

Саме вони допомагають нам впоратися зі спокусами, що нікого не зоставляють у спокої («На те і щука, щоби карась не дрімав»). Про це Ісус теж сказав просто й зрозуміло:

«Я правдива Виноградина, а Отець Мій – Виноградар. Усяку галузку в Мене, що плоду не приносить, Він відтинає, але всяку, що плід родить, обчищає її, щоб рясніше родила. Через Слово, що Я вам говорив, ви вже чисті. Перебувайте в Мені, а Я в вас! Як та вітка не може вродити плоду сама з себе, коли не позостанеться на виноградині, так і ви, як в Мені перебувати не будете» (Ів. 15:1–4).

Іншими словами, Ісус говорить, що якщо ми слухняні Йому і робимо те, що Він нам доручає, то Він Сам подбає про те, щоб нам мати силу перемагати спокуси. Та й приносити плід – теж Його справа в нас і через нас. Нам не потрібно боятися, що ми не впораємося з тим, що Він нам доручив. Від нас Він сподівається лише послуху. Це можуть бути дуже прості справи. Наприклад, коли я увірував, то став допомагати стареньким знімати пальто і після богослужіння видавати їх у тісному фойє нашої церкви. Справа дуже проста. Але мені її Господь поклав на серце. Скільки радості я дав цим стареньким: адже не тільки пальто допоможеш зняти чи одягнути, а й обіймеш, і слово приємне скажеш або запитаєш про справи домашні, про здоров'я. А Господь уже Сам діяв у серцях (і моєму, і стареньких), очищаючи й втішаючи їх.

Служіння Богу і людям – наше призначення в цьому світі. Не побачити свого призначення, «промахнутися» в цілі свого життя – дуже небезпечно. Тому Яків, брат Господа нашого Ісуса Христа, пише: «Отож, хто знає, як чинити добро, а не чинить, – той має гріх!» (Як. 4:17).

Слово «гріх» грецькою мовою, що нею написано Новий Заповіт (включно зі словами Ісуса й апостолів), означає «мимо», тобто промахнутися, стріляючи з лука. У нас є сенс життя, є покликання до служіння від Самого Бога. Постараємося не промахнутися.

ПІСЛЯМОВА

*Бажаю я, Отче, щоб і ті, кого дав Ти Мені,
там зо Мною були, де знаходжуся Я...*

Ісус Христос

Якщо ти покаєшся, присвятиш своє життя Богу та оформиш свої стосунки з Господом, служитимеш Йому і Його Церкві, то після цього життя на землі на тебе чекає те, що приготував Бог усім, хто любить Його. Біблія каже, що нікому з тих, хто живе з Христом, не потрібно боятися смерті, бо вона – перехід у прекрасний світ, у якому немає гріха, спокус, ворожнечі, сліз...

У сьомому розділі Об'явлення Івана описана така прекрасна сцена:

«І відповів один із старців, і до мене сказав:
– Оці, що зодягнені в білу одежу, хто вони й звідкіля поприходили?

І сказав я йому:

– Мій пане, ти знаєш!

Він же мені відказав:

– Це ті, що прийшли від великого горя, і випрали одіж свою, та вибілили її в крові Агнця... Тому-то вони перед Божим престолом, і в храмі Його день і ніч Йому служать. А Той, Хто сидить на престолі, розтягне намета над ними. Вони голоду й спраги терпіти не будуть уже, і не буде палити їх сонце, ані спека яка. Бо Агнець, що серед престолу, буде їх пасти, і водитиме їх до джерел вод життя. І Бог кожную сльозу з очей їхніх зітре!»

Якщо в тебе з'явилися питання, то ти можеш написати нам на адресу нашої місії або електронним листом на мою адресу: wzorn@lio.org.

Раджу тобі оформити передплату на наші журнали «Віра і життя» та, якщо ти маєш дітей, ще й на журнал «Стежинка» за тими ж адресами.

СВІТЛО НА СХОДІ

Вид. № 02.423

ISBN 978-617-7554-01-0

Ілюстрації: www.shutterstock.com

«Світло на Сході», вул. Хорольська, 30, м. Київ, Україна, 02090

Тел.: + 38 (044) 296-8639

<http://www.sns.org.ua>

© «Світло на Сході», 2018